

Nieuwe toezicht-website live

De nieuwe website www.toezichtadvocatuur.nl is onlangs gelanceerd. Via deze site houdt interim-rapporteur Rein Jan Hoekstra, voormalig lid van de Raad van State, geïnteresseerden op de hoogte van zijn werkzaamheden. Sinds februari 2012 onderzoekt hij hoe lokale dekens het toezicht op de advocatuur uitoefenen. Ook kan men hem via de site ervaringen met het lokale toezicht op advocaten melden.

Eind dit jaar publiceert Hoekstra zijn bevindingen en aanbevelingen ter verbetering op de nieuwe website.

Foto: Merlijn Daleman / HH

Rein Jan Hoekstra

Amerikaanse advocatuur in de lift

In 2011 steeg de omzet van de 100 grootste Amerikaanse advocatenkantoren met 5,3 procent naar 54 miljard euro. Dat blijkt uit de *Am Law 2012* - de Amerikaanse Stand van de Advocatuur - waar de *The American Lawyer* over bericht. Het aantal advocaten bij de Top 100 nam met 3,3 procent toe, er werken daar nu 86.272 advocaten.

Wat omzet betreft blijft Baker & McKenzie lijstaanvoerder met 1,7 miljard euro en de meeste winst was vorig jaar voor Quinn Emanuel Urquhart & Sullivan: 550 miljoen euro, een stijging van maar liefst 31 procent. Dit advocatenkantoor uit Los Angeles nam 190 nieuwe mensen aan en opende vestigingen in Washington, D.C. en Moskou.

Grootste kostenposten voor de Top 100 vorig jaar waren ICT upgrades, bonussen en afschrijvingen op onroerend goed.

Logboek

5.000 dollar

Michiel Pestman in Cambodja

Wij hebben al een aantal keren geprobeerd Nil Nonn te wraken. Hij is de Cambodjaanse voorzitter van onze strafkamer die geacht wordt een eerlijk oordeel te vellen over mijn cliënt, Nuon Chea.

Het eerste wrakingsverzoek had onze voorzitter te danken aan zijn bekentenis, in een interview met een Amerikaanse journaliste, dat hij tijdens zijn verleden als rechter in de provincie steekpenningen had aangenomen. Zonder blikken of blozen gaf hij dit toe, zich kennelijk van geen schuld bewust. Een juridisch inkoppertje, zou je denken.

De wrakingskamer oordeelde echter dat het aannemen van steekpenningen in Cambodja gebruikelijk en gezien de omstandigheden misschien zelfs wel begrijpelijk was; bovendien is niemand te oud om van zijn fouten te leren en verdient iedereen ook altijd een tweede kans. Nil Nonn zit dus nog steeds voor.

Zo af en toe maak ik een praatje met Cambodjaanse collega's. Zij doen graag uit de doeken hoe de rechterlijke macht zich hier ontwikkeld heeft tot een goed geoliede machine die recht doet voor een ieder die dat wil en kan betalen. Als op de rechtbank een nieuwe zaak binnenkomt, wordt die ingebracht in het reguliere overleg van wat wij in Nederland griffiers zouden noemen. Namens de rechters wordt er dan op de nieuwe zaak

geboden. Zaken waarin de belangen groot lijken, zijn meer waard dan zaken waarin zo op het oog niet zoveel op het spel staat. De hoogste bieder krijgt de zaak en de opbrengst wordt verdeeld over degenen die naast het net hebben gevestigd.

De partijen in een zaak weten wat hen te doen staat. Zij nemen contact op met de verantwoordelijk griffier en informeren naar de prijs. Recht wordt hier bij opbod verkocht. Wie het meest betaalt, krijgt gelijk. En degene die in dit steekspel verliest, ontvangt zijn inleg keurig retour.

Onze voorzitter is dus geen vreemde eend in de bijt. Onlangs vertelde een Cambodjaanse collega-advocaat mij nog over een zaak waarin één van de andere rechters uit onze strafkamer betrokken was. You Ottara is naast rechter bij het Rode Khmer tribunaal ook raadsheer bij de *Supreme Court* in Phnom Penh. In die capaciteit moest hij oordelen over een dispuut waarin mijn collega-advocaat één van partijen bijstond. Hij werd in het ongelijk gesteld, zo is mij verteld, niet omdat hij ongelijk had maar omdat zijn cliënt niet in staat zou zijn geweest de namens You Ottara gevraagde 5.000 dollar te betalen.

Vier keer in de week ontmoet ik You Ottara in de rechtszaal. Hij begroet mij altijd met een brede grijns.